Samenkörner (Neue Folge 27) 1933

Atacul de la Altenstein

Luther stătuse în Worms în fața împăratului și a imperiului. El a răspuns limpede și curajos la cea de a doua dezbatere - la prima ceruse timp de gândire, „ca să răspund corect, fără să aduc prejudiciu Cuvântului lui Dumnezeu și fără primejdie pentru mântuirea sufletului meu, la întrebările prezentate," -: „Cu excepția cazului în care voi fi biruit de mărturia Scripturii sau din cauze aparente (pentru că eu nu-l cred nici pe papa, nici conciliile, căci este evident că acestea s-au înșelat de mai multe ori și s-au contrazis pe ele însele), deoarece *sunt legat în conștiință de Cuvântul lui Dumnezeu* prin scrierile pe care le-am citat, așa că nu pot și nu vreau să revoc nimic, fiindcă *să acționezi împotriva conștiinței* este inoportun, nesănătos și primejdios. Dumnezeu să mă ajute, Amin!"

Fusese dat un răspuns cu totul nemaiauzit pentru vremea aceea. El urma să producă o cotitură în istoria Bisericii, în fața căreia noi astăzi încă stăm nemișcați, uimiți. -

În Worms, situația lui Luther devenise primejdioasă după acest răspuns. Împăratul se stârnise după cuvintele lui Luther. El era ferm hotărât ca atunci când libera trecere garantată a lui Luther era expirată, să ia măsuri împotriva lui ca eretic.

În această primejdie iminentă, Frederic cel Înțelept și-a ținut mâna peste protejatul său. Planul lui era să-l aducă în taină pe Luther într-un loc unde nu-l putea bănui nimeni, ca astfel să-l sustragă puterii împărătești. Un atac, pe vremea aceea un eveniment cotidian, urma să explice dispariția subită a lui Luther. El însuși era la curent cu totul.

În 26 aprilie, 1521, începea călătoria oficială spre casă. În 4 mai, Luther a ajuns în apropiere de Altenstein, care aparținea unui cavaler din familia nobilă, Hundt. El trebuia să execute atacul asupra lui Luther. La lăsarea întunericului, cavalerul și-a îndeplinit sarcina. Medicul de casă al lui Luther, Ratzeberger, povestește întâmplarea în felul următor:

Când au ajuns la graniță a ieșit din pădure un călăreț în stilul cavaleristului și s-a grăbit cu calul. Unul a observat și și-a avertizat tovarășii că nu va merge bine, ci va exista o primejdie. Între timp, iuncărul s-a furișat și el afară din pădure împreună cu un slujitor și s-au tras în fața trăsurii. Călărețul a început un scandal cu vizitiul, întrebând ce fel de oameni ducea el, și lovește cu arbaleta sub cal. La fel și iuncărul, și-a pus săgeata în fața arbaletei sale și o ținea în fața lui Luther, cerându-i să se dea prins. Ceilalți doi însoțitori s-au speriat și au cerut îndurare. Dar când l-au întrebat pe Luther și el a mărturisit că el ar fi acela, l-au așezat repede pe un cal și l-au dus în pădure încolo și-n coace în noaptea care cobora, în castelul Wartburg, imediat deasupra de Eisenach."

Luther era salvat, în siguranță față de împărat și Biserică.

Prin ce a dobândit acest atac fals de la Altenstein o importanță deosebită pentru noi? Evenimentul în sine doar nu era în vremea aceea nimic așa de neobișnuit, încât ar fi trebuit să fie transmis posterității. Luther însuși descrie și el numai foarte pe scurt atacul într-o scrisoare: „În ziua în care ți-am fost răpit, după o lungă călătorie ca un călăreț nedeprins cu călăritul, am ajuns obosit, spre unsprezece noaptea, pe întuneric beznă, în locuința mea." Evenimentul devine important pentru noi abia prin faptul că prin el a fost începută cea mai măreață lucrare, al cărei efect ajunge până în zilele noastre.

În Wartburg a luat ființă traducerea germană a Noului Testament.

În Worms, Luther a mărturisit că „este prins în conștiință de Cuvântul lui Dumnezeu" și că „să acționezi împotriva conștiinței este inoportun, nesănătos și primejdios". Un cuvânt impunător

pentru lumea de atunci, a cărei conștiință era legată de papa și de Biserică. Acum, prin lucrarea sa de la Wartburg, el pune în mâna „iubiților săi germani" mijlocul prin care și ei să-și poată călăuzi corect conștiința. Traducerea sa face posibil pentru nesfârșit de mulți oameni să citească Cuvântul lui Dumnezeu. El a devenit astfel o unealtă aleasă în mâna lui Dumnezeu pentru cei care, ca și el, caută „un Dumnezeu îndurător" pentru conștiința lor apăsată.

Titlul original: „Der Überfall bei Altenstein"
din *Samenkörner (Neue Folge 27) 1933,* pag. 289-292.